

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-06-15 Nr. 429-203
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas).

Sprendimo santrauka¹

Šalių ginčas kilo dėl banko atsisakymo grąžinti pareiškėjui skirtumą tarp mokėjimo, kurį pareiškėjas atliko iš savo mokėjimo sąskaitos banke į lėšų gavėjo mokėjimo sąskaitą kitoje finansų įstaigoje, sumos ir praėjus 5 mėnesiams po šio mokėjimo įvykdymo į pareiškėjo mokėjimo sąskaitą banke grąžintos pradinio mokėjimo sumos dalies, taip pat grąžinti už pradinio mokėjimo vykdymą banko pritaikytą komisinį atlyginimą arba atkurti pradinį mokėjimą lėšų gavėjui visa jo apimtimi, pareiškėjui dėl to nepatiriant papildomų išlaidų. Įvertinęs ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir įrodymus, Lietuvos bankas nenustatė objektyvaus pagrindo tenkinti pareiškėjo bankui keltų reikalavimų, todėl pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2025 m. liepos 1 d. pareiškėjas iš savo banko sąskaitos banke (toliau – Sąskaita) į kito asmens (toliau – Gavėjas) mokėjimo sąskaitą finansų įstaigoje *mBank SA* atliko 1 297,26 PLN mokėjimą (toliau – Mokėjimas). Už Mokėjimo vykdymą bankas pritaikė pareiškėjui 3,99 PLN komisinį atlyginimą (toliau – Mokestis).

2025 m. gruodžio 5 d. dalis Mokėjimo sumos (191,88 PLN) buvo grąžinta į Sąskaitą.

Gavęs pareiškėjo kreipimąsi dėl dalies Mokėjimo sumos grąžinimo, bankas ėmėsi veiksmų šio grąžinimo priežastims išsiaiškinti, tačiau jų nustatyti nepavyko.

Bankas informavo pareiškėją, kad jam nepavyko nustatyti dalies Mokėjimo sumos grąžinimo priežasčių, kad dalies Mokėjimo sumos grąžinimo neinicijavo ir kad į Sąskaitą įskaitė tokią grąžintos Mokėjimo sumos dalį, kokią pats gavo.

Pareiškėjas su banko paaiškinimais nesutiko ir laikė banką atsakingu už tai, kad į jo sąskaitą buvo grąžinta ne visa Mokėjimo suma, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Ginčo reikalavimai

Pareiškėjas reikalavo banko grąžinti (atlyginti) pareiškėjui Mokėjimo sumos dalį (1 105,38 PLN), kuri nebuvo įskaityta atgal į jo Sąskaitą, ir Mokesčio sumą (3,99 PLN) arba atkurti Mokėjimą Gavėjui taip, kad pareiškėjas dėl to nepatirtų papildomų išlaidų.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas nurodė, kad jo atliktas Mokėjimas buvo tinkamai įvykdytas ir lėšos pasiekė Gavėją, tačiau praėjus daugiau kaip penkiems mėnesiams dėl jam nežinomų priežasčių į jo Sąskaitą buvo grąžinta dalis Mokėjimo sumos. Pareiškėjo teigimu, nei jis, nei Gavėjo bankas neinicijavo Mokėjimo atšaukimo, o bankas nepateikė paaiškinimų ir įrodymų, kodėl Mokėjimas buvo grąžintas ir kodėl iš jo sumos buvo išskačiuoti mokesčiai.

¹ Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamą aplinkybę, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

Bankas teigė, kad tinkamai įvykdė Mokėjimą, Mokėjimo atšaukimo ir (ar) visos ar dalies jo sumos pats neinicijavo ir neturi duomenų apie priežastis, dėl kurių pareiškėjui buvo gražinta dalis Mokėjimo sumos. Banko teigimu, dalies Mokėjimo sumos gražinimą inicijavo Gavėjo finansų įstaiga, o bankas tik įskaitė į Sąskaitą tokią gražintos Mokėjimo sumos dalį, kokią pats gavo, t. y. iš Gavėjo finansų įstaigos gražintos sumos neišskaičiavo jokių mokesčių. Bankas taip pat nurodė, kad, siekdamas išsiaiškinti šio gražinimo priežastis, periodiškai palaikė ryšį su banku korespondentu, per kurį buvo įvykdytas Mokėjimas ir per kurį dalis Mokėjimo sumos buvo gražinta atgal į Sąskaitą. Bankas korespondentas ne kartą kreipėsi į Gavėjo finansų įstaigą, tačiau ši į užklausas neatsakė², todėl priežastys, dėl kurių Gavėjo finansų įstaiga gražino dalį Mokėjimo sumos, liko nežinomos. Atsižvelgdamas į pirmiau nurodytas aplinkybes, bankas nesutinka su pareiškėjo jam keliamu reikalavimu gražinti jam Mokestį ir atlyginti skirtumą tarp Gavėjui įvykdyto Mokėjimo sumos ir Gavėjo finansų įstaigos gražintos Mokėjimo sumos dalies.

Su pareiškėjo keltu jam alternatyviu reikalavimu atkurti (pakartoti) Mokėjimą Gavėjui bankas, remdamasis pirmiau nurodytomis aplinkybėmis, taip pat nesutiko.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko prižiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

T e i s i n i s v e r t i n i m a s

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir banko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar bankas turi pareigą: 1) gražinti (atlyginti) pareiškėjui skirtumą tarp iš Sąskaitos Gavėjui įvykdyto Mokėjimo sumos ir į Sąskaitą gražintos Mokėjimo sumos dalies, taip pat Mokesčio sumą; 2) savo lėšomis atkurti Mokėjimą Gavėjui visa jo apimtimi.

1. Dėl banko pareigos gražinti (atlyginti) pareiškėjui skirtumą tarp Mokėjimo sumos ir gražintos jos dalies sumos bei Mokesčio sumą

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Vertinant šalių argumentus, pažymėtina, kad ginčui aktualiu laikotarpiu bankas atliko dvi skirtingas mokėjimo paslaugų teikėjo funkcijas. Vykdydamas pareiškėjo pateiktą mokėjimo nurodymą įvykdyti Mokėjimą Gavėjui, bankas veikė kaip mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, o vėliau, gavęs iš Gavėjo finansų įstaigos gražintą dalį Mokėjimo sumos ir ją įskaitęs į Sąskaitą, veikė kaip lėšų gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas. Atsižvelgiant į tai, banko veiksmų teisėtumas vertintinas atskirai kiekviename iš šių etapų.

Remiantis bylos duomenimis, tarp šalių nėra ginčo dėl to, kad Gavėjas gavo Mokėjimo sumą. Todėl nėra pagrindo teigti, kad bankas, veikdamas kaip mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, neįvykdė ir (ar) netinkamai įvykdė Mokėjimą ar nepagrįstai pritaikė Mokestį už jo įvykdymą. Atitinkamai bankui nekyla pareiga gražinti pareiškėjui Mokėjimo sumą ar Mokesčio sumą dėl banko veiksmų, susijusių su Mokėjimo įvykdymu.

Vertinant banko atsakomybės dėl dalinio Mokėjimo sumos gražinimo klausimą, pažymėtina, kad byloje nėra duomenų, leidžiančių teigti, jog Mokėjimo atšaukimą ar visos arba dalies jo sumos

² Remiantis banko pateiktais atnaujintais duomenimis, iki pat 2026 m. birželio 2 d. bankas korespondentas nebuvo sulaukęs jokio Gavėjo finansų įstaigos atsakymo.

grąžinimą inicijavo pats bankas. Bankas nurodė, kad dalies Mokėjimo sumos grąžinimą inicijavo Gavėjo finansų įstaiga. Pareiškėjas nepateikė jokių duomenų ar įrodymų, kurie paneigtų šį banko teiginį.

Kaip pirmiau nurodyta, dalis Mokėjimo sumos buvo grąžinta praėjus daugiau kaip 5 mėnesiams nuo Mokėjimo įvykdymo, t. y. kai Mokėjimo suma visą šį laikotarpį buvo Gavėjo žinioje ir dispozicijoje. Ši aplinkybė, Lietuvos banko nuomone, papildo banko paaiškinimus, kad dalies Mokėjimo sumos grąžinimo priežastys yra susijusios su Gavėjo ir (ar) jo finansų įstaigos sprendimais ir (ar) veiksmais.

Vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 49 straipsnio 2 dalimi, bankas turėjo pareigą įskaityti gautos Mokėjimo sumos dalį iš karto, kai ją gavo. Pagrindo teigti, kad bankas nesilaikė šios pareigos, byloje neturima.

Byloje taip pat nenustatyta duomenų nei kad bankas būtų gavęs didesnę grąžintos Mokėjimo sumos dalį, negu įskaitė į Sąskaitą, nei kad iš Gavėjo finansų įstaigos grąžintos sumos būtų išskaitę kokius nors mokesčius.

Nors pareiškėjas reiškė bankui pretenzijas dėl to, kad šis neišsiaiškino Mokėjimo sumos ir (ar) jos dalies grąžinimo priežasčių, iš banko pateiktų duomenų matyti, kad bankas dėjo pastangas šioms priežastims nustatyti. Vis dėlto jų nustatyti nepavyko, nes Gavėjo finansų įstaiga neatsakė į jai teiktas užklausas ir neatskleidė dalies Mokėjimo sumos grąžinimo priežasčių.

Vien aplinkybė, kad bankui nepavyko nustatyti priežasčių, dėl kurių pareiškėjui buvo grąžinta tik dalis Mokėjimo sumos, savaime neleidžia teigti, kad už šį grąžinimą ar jo sukeltas pasekmes yra atsakingas bankas.

Įvertinęs pirmiau nurodytas aplinkybes ir ginčo šalių Lietuvos bankui pateiktus duomenis, objektyvaus ir pakankamo pagrindo teigti, jog nagrinėjamu atveju bankui kilo pareiga grąžinti (atlyginti) pareiškėjui skirtumą tarp Mokėjimo sumos ir vėliau grąžintos jos sumos dalies bei Mokesčio sumą, Lietuvos bankas nenustatė.

2. Dėl banko pareigos atkurti ir (ar) pakartoti Mokėjimą Gavėjui

Kaip konstatuota pirmiau, bankas įvykdė Mokėjimą, Gavėjas gavo jo sumą, o banko atsakomybė dėl vėliau grąžintos dalies Mokėjimo sumos nenustatyta. Atsižvelgiant į tai, nėra pagrindo laikyti, kad Mokėjimas nebuvo įvykdytas ar kad egzistuoja poreikis jį atkurti.

Mokėjimų įstatymas ir šalių sudaryta mokėjimo paslaugų teikimo sutartis nenustato pareigos bankui savo lėšomis atkurti ir pakartotinai įvykdyti mokėjimo operaciją, kuri jau buvo įvykdyta.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjo reikalavimas iš esmės reikštų naujos mokėjimo operacijos įvykdymą Gavėjo naudai. Tačiau pareiškėjas bankui nėra pateikęs naujo mokėjimo nurodymo, atitinkančio šalių sutartas mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas, remiantis jo pozicija šiame ginče, nesiekia tokio mokėjimo nurodymo pateikti, o reikalauja, kad nauja mokėjimo operacija, atitinkanti Mokėjimo sumą, būtų įvykdyta banko lėšomis.

Nesant šalių sutartas sąlygas atitinkančio naujo mokėjimo nurodymo, bankui nekyla pareiga vykdyti mokėjimo operaciją Gavėjo naudai. Net ir pareiškėjui pateikus tokį mokėjimo nurodymą, tai savaime nesudarytų pagrindo bankui vykdyti mokėjimo operaciją savo lėšomis, nes mokėjimo operacijos vykdomos mokėtojo, o ne mokėjimo paslaugų teikėjo lėšomis.

Įvertinęs pirmiau nurodytas aplinkybes ir ginčo šalių Lietuvos bankui pateiktus duomenis, objektyvaus ir pakankamo pagrindo teigti, jog nagrinėjamu atveju bankui kilo pareiga savo lėšomis atkurti ir (ar) pakartotinai įvykdyti Mokėjimą Gavėjui, Lietuvos bankas nenustatė.

Išvada

Nenustačius pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimų bankui, pareiškėjo reikalavimai atmestini.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (ar) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detalai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį³.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Licencijavimo skyriaus vadovė,
pavaduojanti departamento direktorių

Agnė Kazlauskienė